

כט

גָּלְדִּינְדָּת לְעִירָן בַּפְּרָשָׁת הַשְׁבָּרָע
גְּרוּכִים בִּידֵי דָחַת לִיבְנֶיךָ
זְנוּיל עַיִן סֹופֶר תּוֹרָה וְמַחְפְּלוֹת לְפָכוֹנִים וְלִזְעוּפָה
מַחְזְרוֹא מִיחֻדָּת בְּחִילָה אֲסְתָּדְרוֹת אֲבָרוֹג יְהִי אָעוֹלָמִים
חַמְלָקָה לְחַבּוֹךְ וְלְחַבּוֹת תְּרוֹנִים בְּגַוְּלָה

ב' מלה (חשייך)

בליעון זֶה רְזָא הַמְּטָבָע כָּל גָּלְיָ�ן כִּי גָּזָה חַמְּבָּה.

ג. טלית סגנון:

לְזַעַם אַסְדוֹן שְׁחוּם הַמְּסֻוקִים אַיְלָה - כִּיְסָס אַסְדָּה בְּפְרָקְנוֹ זְתוּת קִיזְרָה
לְבָבֵים מְפָעָלָתָה עַל פְּסָמֶם. בְּעַמְּלָאָה זֶה וְאֵם אַסְדָּה אַמְּלָאָה צְפִידִים
צָעַד דָּאָסְוָן סְמָךְ כָּה כְּבוֹד הַעֲדָל
צָעַד חַנְיָה ? ? ?
צָעַד טַלְמָדָה ? ? ?
כָּהֵן לְהַסְּפָרָה, סָמָךְ כָּל פְּדוּזָה

ג. סְבָבָיְדָה ... אַתָּה יִדְעָת אֶת אָפָם כִּי בְּרָע הַזָּה ... וְאַסְדָּה לְאָפָם קָדָם זֶה מְהֻסְּדָקָה
וְיִתְהַנוּ עַיִן ...

ה' פְּנִירָה דִּין כִּי בְּרָע הַזָּה: סְפָרָה אַיְלָה בְּנֵי רֹעֶה, נְצָפִים לְגַלְוָה מַזְרָעָה.
וְאוֹמֵר לְהָפֵךְ: שְׁפָתִי הַזָּבָד לְגַמְגָע, יְהִי זָמָן צָבָא טְבָבָן.
וְיִתְגַּדֵּל לֵי : וְזֶה אַמְּנָדָבָה הַזָּהָב בְּמַחְרִירָה.
וְאַסְלִיכָהוּ גָּאָס: בְּמַתְתִּיא לְאָזְרָה אַדְבָּר וְאַמְּלִיכָהוּ גָּאָס סְכָלָה.

ג. כָּאַיְזָה כְּרוּן סְפָרָה סְפָרָה אֶחָד כָּל דָּבָר אַחֲרָיו ?

2. טַה חַמְּרִיכָה לְפָוִיש אֶת אַמְּטָרִיקִים אַנְגָּל בְּכָרוּן זָבָה

ג. כִּי זַיְאָסָר לְחַסְמָה אַסְרָה אַלְקָם יִסְרָאֵל שִׁמְעוֹן אַיִט חַרְבָּה ...

וְסִמְמָה: זַחְיִכְן אַסְרָה זַיְבָה לְאַלְמָהִים יִהְרָם (אַסְמָה כִּיְבָה זַיְמָה זַיְמָה סִמְמָה)

רַמְבָּה: אַיְינְגָה מְטָזָה זְרָבָה לְאַלְמָהִים יִהְרָם, כִּי אַיְן אַלְוָן שִׁיבְבָּין פִּיאָה.
סְנָן חַדִּין, אַבְלָה הַזָּה אַסְדָּה סְמָךְתָּרָה לְטָבָה סְמָה חַבּוּרָה וְלָא כְּחַפָּה.
כִּי-כָאָרָר כָּחָם אָהָן הַגְּבָבָד עַל הַרְמָה אַזְוֹתָה: כִּיְוָן סָאָרָן אַתָּה דָרְבָּה
טָאַכְלָה אַזְוֹתָם, חַמְרָוָה אַסְמָה אֶת עַדְבָּדִי בְּסִינְיָה ... וְאַנְהָה זְהָה מְטָזָה
כְּפָזָה (עַטְוֹת סְיָן לְיִבְּן) אַזְמָה אַדְבָּר אַזְדָּה אַזְוֹת אָהָן: מָלָא אַעֲשָׂה סְמָכוֹן
לְמַסְמָרוֹת ... וְכָבָר הַזְּכָרָתִי כִּיּוֹזָא כָּחָם.

ה' אַבְיָהָלִיכָה זְבָק דָה ... כָּל יִמְיָה פִּיה (פִּיה) מְחַבּוֹת וְמְצָבָה כִּי שְׁהָה
שְׁלֹוֹם בֵּין אַחֲרָיָה לְזַבְּבָהָמִים. וְסְכִיּוֹן לְזַעַם תְּזַעַם, אַסְהָיָה יִשְׁרָאֵל
זְסָדָבָה וְזְרָחָה בְּמַעְיָהָם, אַסְרָה אַקְבָּהָה לְזַעַם: וְעַתָּה אַכְבָּהָה לְזַעַם (זַעַם וְזַעַם
אַסְמָה) וְיִחְדָּר מִפְּרָי בְּחָם וְאַכְלָם וְאַעֲשָׂה אַלְתָחָל עַגְוָי זַיְזָה ... סִיד אַזְמָה
סְהָה לְמַסָּה לְחַסִּיבָה וְיִתְהַלֵּל סְהָה אֶת אַזְמָה הָה ... וְיִאָסֵר לְטָהָה אָה ... יִחְרָמָה אַזְמָה
סִיד חַיְתָה לְזַעַם עַגְוָי "וְיִזְחָהָה הָה" עַל הַרְעָה" אַסְרָה מְחַת לְפָנָי אַזְמָה זַיְזָה ... דְּבָרָה
זְדָקָה וְחַחְדִּיד תְּחַתָּה - אַלְאָה סְדוֹת אַזְמָה אַסְמָרָה לְפָנָי עַל רָל בָּאָה עַגְלָם וְזַעַם
כָּל מְעָזָה אַזְמָה חַבְרָה בְּפּוֹלָם. אַדְדָה מְלָעָנִים וְאַעֲשָׂה בְּחָם פִּידָה אַזְמָה
(סִידָה) חַלָּא חַפָּה אֶת זָה זַיְזָה ... אַסְמָה גַּבְדָּה לְעַלְלָה בְּלָכְדָה טָלָם, זַיְזָה

(כ) מטא חש"ד

- 2 -

כלם ביום אחד." פיז' ירד טהה מלפננו הקביה"ו "ויקם את העגל... ויטרף
באמ... ויחנן עד אער דם...". ויעטוף משה בשער המכח ויאמר כי
להי אל... ויאמר כה אמר ה' אלוקי ישראל... הרגו אם אהינו...
ויפל מן העם ביטח אלפין אמן."

מייד אמי עלי טמים וארכן שלא אמר הקביה"ו למטה לעצם בחער המכח
ולומר "מי לה" ולהרב איש אם אחינו ואייש אם קרובו. והוא אמר
"כה אמר ה' אלוקי ישראל?????" אלא טהה זו בעצמו ואמר לבבו; אם
אני אומר לישראל "הרגו איש אם אחינו וגיטש את קרובו", יאמר ליג' פאנז'
מהacha הורגו שלוחם אלטימ איז בירום אעד???" לפיכך מהה בכבוד כל פעלת,
יליה אמר ה'...". ביוון שאמר בשם הקביה"ו, מיז' "ויעשן בני לוי בדרכו טהה".
חוור' מהה הצדיק ועמד בתפילה לפניו הטהרת אלטימ שעבדו לעוזן בלבב טלה.
אתה, וכל טעניך באמונה נכי בעבירותו לאטימ שצחוטו אליהם עד אין לדבר סוף?!"
ימתו שט מאות אלף, בלבד בתפילה לטהר אלטימ שצחוטו אליהם עד אין לדבר סוף?!"
מיז' גתגולו רחמיו טל הקביה"ו ונתראה עמו.

שפטונו: שפטו ל"ב ב"ז: מה הרגייט שכך רצונך טל מקומך, והוא מדבר ככזיא
וכלונגה על הבבאים.

1. מה הקרי בפסוקנו העומד לפניו ארבעת המפרשים?
2. מה חן הדרכים המזוחלות שבחרו לחם המלחמה חכ"ל ליקב
הקי' חזק?
3. השות לדורי רשיי כאן אם דבריו
בראשית ל"ב י"ב ד"ה ועמתי את זרעך
שפטו י"ז י"ז " אשר דברנו אליו

- ויקרא " ג" " הוא מדבר אשר דבר
מה דרכו טל רשיי בכל המקומות האלה ליתיב קשי ססוד זה
(ו"א) גם גליון בא חש"א טאלח ב ועי' ביחסו נל. ימינו חטיה
טאלח ב)
4. מה הדמיון שצוא הרמב"ן בין פסוקנו לבין שפטו ט"ז ל"ז?
 - 5x. מה חזרות הגדולה שבדרך החגא דבר אליו וכייד הוא מסביר
את עמדתו טל טהה רבענו "החותמת לפיו דבריו?"
 6. מה חמיע אם מתגא דבר אליו ליטיב קושיתנו בדור טוירה ??

חטובות יס לשלוח לנחמה ליבובי, התדרות האיזורית העולמית, חט'...
להנוך וחרבות תורניים בגולה, ירושלים א.ד. 92